והתניא *°מסלתה ומשמנה על כל לבונתה פרט שחסרה סלתה וחסרה שמנה וחסרה לבונתה אמרי התם כתיב והנותרת קרא יתירא א) כתיב מתיב אבוה דשמואל (ור' אבין) לרב הונא *אחד חטאת העוף ואחד עולת העוף שמלקן ומיצה דמן חוץ למקומן פסול ואין בו כרת חוץ לזמנן פיגול וחייבין עליו כרת קתני מידת מיצה דמן הוא מותיב לה והוא מפרק לה לצדדין קתני גופא תנא דבי רבי ישמעאל שאם נשאר בדם והא תנא דבי רבי ישמעאל התם שיריים מעכבין *ואמר רב פפא מיצוי חטאת העוף איכא בינייהו תרי תנאי ב) ואליבא דרבי ישמעאל:

מתני' עולת העוף מועלין בה משהוקדשה נמלקה הוכשרה ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלינה מיצה דמה חייבין *עליו משום פיגול נותר וטמא ומועלין בה עד שתצא לבית הדשן *פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים מועלין בהן משהוקדשו נשחטו הוכשרו ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלינה הוזה דמן חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא ומועלין בהן בבית הדשן עד ג) שיתיך הבשר העולה מועלין בה משהוקדשה נשחטה הוכשרה ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלינה משנזרק דמה חייבין עליה משום פיגול נותר וטמא ואין מועלין ד) בעורות אבל מועלין בבשר עד שתצא לבית הדשן חטאת ואשם וזבחי שלמי ציבור מועלין בהן משהוקדשו נשחטו הוכשרו ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלינה נזרק דמן חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא ה) אין מועלין בבשר אבל מועלין באימוריהן עד שיצאו לבית הדשן שתי הלחם מועלין בהן משהוקדשו קרמו בתנור הוכשרו ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ו) (ובלינה) ולישחוט עליהן את הזבח נזרק דמן של כבשים חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא ואין בהן מעילה לחם הפנים מועלין בו ז) משהוקדשה קרם בתנור הוכשר ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ולהסדר על גבי השולחן קרבו הבזיכין ח) חייבין עליו משום פיגול נותר וטמא ואין בו מעילה *המנחות מועלין בהן משהוקדשו קדשו בכלי הוכשרו ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלינה קרב הקומץ חייבין עליו משום פיגול נותר וטמא ואין מועלין בשירים אבל מועלין בקומץ עד שיצא לבית הדשן:

גמ' איתמר ט) הנהנה מאפר תפוח שעל גבי המזבח רב אמר אין מועלין בו ורבי יוחנן אמר מועלין בו לפני תרומת הדשן כולי עלמא לא פליגי דמועלין בו כי פליגי לאחר תרומת הדשן רב אמר אין מועלין בו הרי נעשה מצותו ור' יוחנן אמר *כיון דכתיב °ולבש הכהן מדו בד וגו' כיון דצריך י) לבגדי כהונה בקדושתיה קאי תנן מועלין בהן עד שתצא לבית הדשן קשיא לרב אמר לך רב יא) עד שתראה לבית הדשן

מיתיבי

דמשמע והטהרת ולא הטהרה מן הטהרת דהשיריים כן מותר הקומץ ולא שחסרו השיריים דהוו שירי שיריים אבל הכא לא כתיב אלא והנשאר להוד דמשמע שאם נשאר מן הדם ימצה ואם לא נשאר אינו מעכב והא דכתיבי הרי מיעוטי במנחה והטהרת ומסלתה חד למצוה וחד לעכב: קתני מיצה ומילה יב) דמה. אלמא דמיצוי נמי מעכב בחטאת העוף הואיל ומצי מפגל בו כמו בהזאה: לצדדין קתני. דשמלקן משמע אתרוייהו אחטאת העוף ואעולת העוף ומילה יג) דמה לא קאי אלא אעולת העוף דליכא ביה הזאה אלא מיצוי אבל חטאת העוף דאיכא הזאה מאחר שלא פיגל בהזאה לא מצי מפגל במיצוי דמיצוי אינו מעכב: שאם נשאר בדם. דמשמע דשיריים לא מעכבין: והא תנא דבי ר' ישמעאל התם. בפרק איזהו מקומן (זבחים דף נב.): שיריים מעכבין. דפלוגתא דר' ישמעאל ורבי עקיבא היא דרבי ישמעאל אמר מעכבין ורבי עקיבא אמר אין מעכבין ואמר רב פפא התם דכולי עלמא שיריים דעלמא לא מעכבין והכא בשירי חטאת העוף דהיינו מיצוי איכא בינייהו רבי ישמעאל סבר מעכב ר"ע סבר אינו מעכב וקשיא דרבי ישמעאל אדר"י: הרי תנאי אליבא דר' ישמעאל. והאי תנא דהכא דתני שאם נשאר סבר אליבא דר' ישמעאל דמיצוי אינו מעכב: **מתני'** מילה דמה חייבין עליה משום פיגול. דמיצוי עולת העוף יד) במקום זריקה דבהמה והואיל וחטאת העוף דלא כתיב (א) אלא ונמצה דמו (ויקרא ה) והוא מיצוי קבע לה בפיגול אם חשב עליו במליקה להקטירה חוץ לזמנה דכי מילה דמה קרבו מתיריו בפיגול וחייבין עליה כרת וה"ה דבתר מיצוי יש בו נותר וטמא: ומועלין בה עד שתצא לבית הדשן. דכיון דעולה כליל ואין בה היתר לכהנים לעולם מועלין בה עד שתשרף טו) ותנטל מאפרה תרומת הדשן דכתיב והרים את הדשן וגו' ושוב כיון שנעשית מצותו אין מועלין בו: פרים הנשרפין ושעירים הנשרפין. הן קדשי קדשים ואין בהן [א] היתר לכהנים והואיל (זריקת) דמן קובען לפיגול אם חישב עליהן בשעת שחיטה וכיון דלית בהו היתר לכהנים מועלין בהן בבית הדשן במקום שריפתן: עד שיותך הבשר טז). עד שיתעכל הבשר שנעשה אפר דהיינו מצותן: העולה. וכל הני דמתני' בקדשי קדשים מיירי: ואין מועלין בעורה. דשל כהנים הוא דכתיב עור העולה אשר הקריב לכהן לו יהיה (ויקרא ז): ומועלין בבשר עד שתצא לבית הדשן. דכליל הוא: חטאת ואשם וכו' ואין מועלין בבשר. דכיון דנזרק הדם הותר הבשר לכהנים דקדשי קדשים נינהו: אבל מועלין באימורין. עד שיתעכלו במזבח ויצא האפר לבית הדשן דנעשית מצותו: שתי הלחם מועלין בהן משהוקדשו. בכלי: קרמו בתנור. דהיינו תחילת [ג] עשייתן והוא קרימה חשיב להכשיר יז) ונפסל בטבול יום וכו' כמו שחיטה דקדשי קדשים והכא ליכא בלינה משום דשתי הלחם אין נאכלין לא פחות (ג) משנים ולא יותר על שלשה יח): ולשחוט עליהן הזבח. דכתיב (ויקרא כג) והקרבתם על הלחם ואמרינן (מנחות דף סב.) על בתוך וכיון דקרמו מיקרי לחם: נזרק הדם. של כבשים: חייבין עליהן. על שתי הלחם משום פיגול אם חישב בשעת שחיטה לאכול הלחם חוץ לזמנו משום דכבשים מפגלין את הלחם: ואין בהן מעילה. דיש בהן שעת היתר לכהנים וכבר נעשית מצותן: לחם הפנים מועלין בהן משהוקדשו. בכלי: קרמו בתנור וכו'. כדאמרינן בשתי הלחם והכא נמי ליכא בלינה יט) דהכי קיימא לן (מנחות דף ק:) לחם הפנים נאכל (ד) לתשעה לעשרה כ): ולהסדר סידרו על גבי השלחן. וכל זמן שלא קרב אינו קרוי לחם: קרבו הבזיכין. דהיינו המתירין חייבין עליו משום פגול שאם חישב עליו בשעת הקטרת הבזיכין הריני מקטיר על מנת לאכול הלחם חוץ לזמנו הוקבע הלחם בפגול דכי היכי דזריקת דם דבהמה דהיינו מתיריה קיבעה בפגול ובנותר ובטמא ה"נ קבעה הקטרת הבזיכין ללחם הפנים בכל הני: ואין בו מעילה. שהרי יש בו שעת היתר לכהנים: המנחות מועלין בהן משהוקדשו. בכלי: אבל מועלין בקומץ. עד שישרף כולו ויצא לבית הדשן דהיינו אימורי קדשים לפי שהקומץ כליל הוא: **גמ'** הנהנה מאפר תפוח. היינו לאחר שהרים תרומת הדשן דהכי תניא במסכת תמיד (דף כח:) שבתחלה כשהיה רוצה לתרום תרומת הדשן היה עולה לראש המזבח ופינה את הגחלים אילך ואילך וחתה את המאוכלות הפנימיות וירד והיינו תרומת הדשן הגיע לרצפה צבר את הגחלים על גבי רצפה רחוק מן הכבש ג' טפחים היינו מקום שנותנין שם תרומת הדשן והגחלים על גבי המזבח היה צובר את האפר לצד אחד של מזבח בידו ועושהו עגול כמין תפוח וגבוה כמין טבע ואמרינן התם פעמים שיש עליו שלש מאות כור ואחר כך היה פושט את בגדיו ולובש בגדים הפחותין מהן כדתנא דבי רבי ישמעאל (יומא דף כג:) בגדים שבישל בהן קדרה לרבו אל ימזוג בהן כוס לרבו והיה מוליא מתוך למחנה לבית הדשן ולההיא קאמר הנהנה מאפר תפוח: כולי עלמא לא פליגי דמועלין בהן. שהרי עדיין לא נעשית מצותו: רבי יוחנן סבר. כיון דהאי הוצאת אפר התפוח צריך בגדי כהונה דהא ולבש בגדים אחרים היינו בגדי כהונה אלא שפחותין מן הראשונים בקדושתיה קאי ומועלין בו: תנן מועלין בהן עד שתצא לבית הדשן. משמע שאף על פי שנתרמה תרומת הדשן מועלין בה: עד שתראה. היינו עד הרמת תרומת הדשן אבל לאחר שתרם תרומת הדשן אותו הנשאר הוא ראוי ושמור להוצאת הדשן ושוב אין בו מעילה והיינו כרב:

וסלן

[מנחות כו.]
ויקרא ו
ס"א לא
[זבחים סה:]
[שם נג.]
[ג"ל עליה]
שם לה: קד:
שם ו

התם בפרק *חטאת העוף (זבחים דף סה:) קדשי קדשים שמלק ושמילה דמה למטה ושלא למטה פסול וי"ל דמה"א לא הויא קיא כלל דאטו מי אלימא ממתני' דקתני מילה ורב תני הוזה כמו כן נמי נימא התם דמאי מילה הוזה אבל בכך דמייתי הכא לא מצי למימר הכי דהא קתני ואחד עולת העוף דלא שייכא בה הזאה ועל כרחך מילה דוקא: **ואמר** רב פפא מיצוי חטאת העוף. בפ' איזהו מקומן (זבחים דף נג.) גבי פלוגתא דר' ישמעאל ור' עקיבא וקאמר השיריים מעכבין *דאחטאת העוף קאי:

וסלן

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מילה וכו' דלא כתיב בעולת עוף אלא ומצה: (ב) ד"ה קרמו וכו' לא [illegible] (ג) ד"ה קרמו תנור וכו' לחם הפנים נאכל לתשעה לעשרה [illegible]

גליון הש"ס

גמ' כיון דכתיב ולבש. [illegible] ספיל שמואל בלקוטיו אות ס' :

רבינו גרשום

מיצוי: הכי נמי שאם ניתותר. כשקמץ את המנחות הכי נמי שאם ניתותר שפיר ואי לא לית לן בה. והתניא מסלתה ומשמנה. הוה יכול למימר מסולת ומשמן מאי מסלתה ומשמנה שיהא כל סולתה ושמנה שלם ואפילו שירים: פרט לשחסר סולתה. ואפילו דשירים אלמא דחיסור שירים מעכב הכא נמי ונשאר בדם דמיצוי נמי מעכב. לא דמי התם גבי מנחה כתיב והנותרת קרא יתירא דכתיב ביה והנותרת תרי זמני שנה הכתוב בהו לעכב מ"מ לשחסר: הכא כתיב ונשאר. להודיע משמע שאם נשאר קתני מיחת ומיצה דמן מכלל דמשמע דמיצוי מעכב נמי בחטאת העוף הואיל ומצי מפגל בו במיצוי:

לצדדין קתני. שמלקה משמע אתרוייהו אחטאת העוף ואעולת העוף ומיצה לא קתני אלא בעולת העוף דלית בה אלא מצוי אבל בחטאת העוף לא מצי מפגל במיצוי ולא מעכב: והא תני דבי ר' ישמעאל התם. בפרק איזהו מקומן של זבחים: שירים מעכבין. דהכי קאמר התם שירים מעכבין איכא בינייהו ר' ישמעאל סבר מעכבין ואמר רב פפא התם דכולי עלמא שירים לא מעכבין והכא במיצוי חטאת העוף מעכב איכא בינייהו. מר סבר רבי ישמעאל מעכב. ומר סבר ר' עקיבא אינו מעכב וקשיא דר' ישמעאל אדר' ישמעאל: תרי תנאי אליבא דרבי ישמעאל. האי תנא דהכא סבר אליבא דרבי ישמעאל דמיצוי לא מעכב דאמר שאם נשאר ימצה: מיצה דמה חייב עליה משום פיגול. דמיצוי דעולת העוף קאי במקום זריקה דבהמה והואיל וחטאת העוף דלא כתיב בה אלא ונמצה דמה והתניא מיצוי קבע לה בפיגול אם חישב עליה במליקה להקטירה חוץ לזמנה דכי מיצה דמה קרבו מתירין דפיגול: ואם אכל שוב בשעת חייב כרת. וה"ה דבתר הכי חייב עליה משום נותר וטמא: ומועלין בה עד שתצא לבית הדשן. דכיון דעולה כליל ולית בה שעת היתר לכהנים לעולם מועלין בה עד שתישרף כולה ותינטל מאפרה תרומת הדשן כדכתיב והרים את הדשן אשר תאכל האש ושוב שנעשית מצותה ויוצאה לבית הדשן אל מחוץ למחנה אין מועלין בה: פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים. הוו קדשי קדשים ואין בהן היתר לכהנים כלל: והואיל דמן קובען. לפיגול לכרת האוכל מהן אם חישב עליהן בשעת שחיטה וכיון דלית בהו היתר לכהנים מועלין בהן בבית הדשן חוץ למחנה היכא דנשרפים מי שנתנה מהן: עד שיתיך הבשר. עד שיתאכל הבשר דכיון דלשריפה קיימי לא נעשה מצותן עד שיתיך הבשר: העולה. וכל הני דמפרש במתניתין בקדשי קדשים מיירי: ואין מועלין בעורה. דשל כהנים הוא דכתיב עור העולה אשר הקריב לכהן לו יהיה: ומועלין בבשר עד שתצא לבית השרפה. דכליל הוא: שתי הלחם מועלין בהן משהוקדש. בקדושת פה: קרמו בתנור. היינו תחילת תיקונו והיינו קרימא חשיבא כהכשר ליפסל כשחיטת דקדשי קדשים והכא לא כתב בלינה משום דשתי הלחם נאכלות לא פחות משנים ולא יותר על שלשה ואם יש ספר שכתוב בלינה קסבר לאחר זמן אכילתן נפסלות בלינה והוכשרו נמי לישחט עליהן את הזבח דכיון דקרמו קריין לחם: ואין בהן מעילה. דיש בהן שעת היתר לכהנים וכבר נעשית מצותו: לחם הפנים. נמי בההוא ספר דלא כתב ביה [illegible]

שיטה מקובצת

א] יתירא הכא כתיב מתיב אבוה דרבי אבין תיבת דשמואל נמחק: ב] תנאי אליבא את ר' נמחק: ג] עד שיותך הבשר את י' נמחק: ד] מועלין בעורה אבל: ה] וטמא ואין מועלין: ו] ובלינה עי' תוס' זבחים (דף כ' ע"ב): ז] בו משהוקדש קרמו בתנור הוכשרו ליפסל: ח] חייבין עליהן משום את ו' נמחק ואין בהן מעילה את ו' נמחק המנחות מועלין בהן משהוקדשו כפת קדשו בכלי היינו כלי ראשון שהוא ביאה הוכשרו ליפסל כו' ל"נ וביוצא דכלי לא מקדש ליפסל ביוצא עד לאחר קמיצה היינו עבודה קמייתא כדמפרש במנחות וא"ת א"כ מנחת נסכים ומנחת כהנים דלית בהו קמיצה ה"נ דלא מיפסלו ביוצא וכ"ת ה"נ א"כ לא לישתמיט תנא דאשמעינן בשום דוכתא וי"ל דודאי במנחת נסכים ומנחת כהנים כלי לבד מקדש ליפסל ביוצא כמו קמיצה בשאר מנחות וכן קאמר הכא דתני שאר מנחות אין חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא עד לאחר שיקריב הקומץ כדקאמר הכא ונבי מנחת נסכים ומנחת כהנים אמרינן מיד בתוך קדש בכלי הוי כשאר מנחות לקמיצה ובמנחות הארכתי. תוס' מהר"ם ז"ל: ט] הנהנה מאפר תפוח. גל גדול מאפר המערכה שמסלקין לאמצע המזבח לצד [אחד] כדי לסדר המערכה וכמה פעמים שהיה עליו ת"ק כור ומשם היו תורמין כל יום מלא מחתה והיה מניח אצל המזבח קדמה כדמפרש בזבחים והשאר היה צריך להוציא לבית הדשן: לפני תרומת הדשן כ"ע לא פליגי דמועלין דאכתי לא נעשית מצותו שעדיין צריך להרים הדשן: כי פליגי לאחר תרומת הדשן. וקודם שעשו שום עבודה והקטירה מאותו יום דאל"כ הוי לפני תרומת הדשן מן אותו יום: רב אמר אין מועלין כו' שהרי נעשית מצותו שנתרם הדשן ואפילו ס"ל לרב כהא כר' יוחנן דקאמר בפ"ב דיומא דבעי בהוצאת הדשן ד' בגדים ובעי כהן כשר לרבנן דהתם מ"מ פליג עליה גבי מעילה כיון דאין להוצאת הדשן זמן קבוע איתה עבודה שימעלו בה: ורבי יוחנן סבר כיון דצריך בגדי כהונה בקדושתיה קיימא ואפילו לר"ל דאמר בפ' יומא דשני בב' בגדי כהונה מ"מ מצי שפיר סבר כר' יוחנן דהכא דאמר מועלין ואפילו לרבי אליעזר דסבירא [בעל מ"ם] בהוצאת הדשן יכול (ליהנות) [לאבור כות"ה] משום דכיון דצריך בגדי כהונה מצות היא וא"כ דבר שלא נעשה מצותו היא ומועלין בו: עד שתצא לבית הדשן. פי' וקשיא לרב דלרב אין מועלין בו אלא עד שעת הרמה: איכא עד (שתצא) [שת-אה] [שתראה] לבית הדשן והיינו שעת הרמה ומאחר תרומת הדשן [אין מועלין באפר] הדשן כל זה חסר מן התוס' שבדפוס: י] כיון דצריך בגדי כהונה דכתיב ולבש הכהן מדו בד וגו' בקדושתיה: יא] רב איכא עד: יב] ומיצה דמן אלמא את ה' נמחק: יג] ומיצה לא תיבת דמה נמחק: יד] העוף קאי במקום: טו] כולה ויבטל את ת' נמחק: טז] הבשר. גליון כיון דלשריפה [illegible] יז] להכשיר ליפסל בטבול את ד' נ' נמחק: יח] שלשה.

עין משפט נר מצוה

[נ"ל בפרק קדשי קדשים ושעלת העוף נמלק]
ט ב מיי' פ"ב מהלכות מעילה [illegible]
י ג מיי' [illegible] מעילה הלכה ג:
יא ד מיי' [illegible]
יב ה מיי' [illegible]
יג ו מיי' פי"ג מהלכות [illegible]
יד ז מיי' [illegible] מעילה הלכה ג:
טו ח מיי' שם הל' ד:
טז ט מיי' [illegible]
[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones